

דעם רבינ'ס אעשיות

ספורי מעשיות משנים קדמוניות
מרבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

המעשה עם הבחינות
בלשה"ק

מעשה י"ג

מ"שבעה בעטלערס" (5)

יום הרביעי - הבעטלער עם הצואר עקום

די סיפורי מעשיות וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט זענען קודש קדשים, זיין כוונה איז געווען אונז צו אויפוועקן פון טיפן שלאף, אזוי ווי דער רבי האט געזאגט אז "די סיפורי מעשיות זענען מסוגל צו אויפוועקן פון שלאף. דער הייליגער רבי האט געזאגט אז אין יעדע ווארט פון די הייליגע מעשיות זענען באהאלטן סודות התורה, און אפילו א פשוטער מענטש וואס וועט עס לערנען, קען ארויס נעמען פון דעם מוסר און התעוררות צו השם יתברך.

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - מעשה יג - מ'השבעה בעטליר'ס' שספרה רבנו נחמן מברסלב זיע"א

התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר פלוני.
וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר.
וזה התפאר שיכול לעשות בקולו כמו תף ממש,
(שקורין פויק) כאלו מפין בתף. וזה התפאר שיכול
לעשות בקולו כאלו מורין בקני שרפה (שקורין
אורמאטיס)

ואני הייתי גם-כן שם. עניתי אני ואמרתי להם: קולי,
טוב יותר מקולות שלכם! והא ראיה. כי אם אתם
חכמים כלי-כף בקול נגינה, אם-כן הושיעו את אותן
שתי מדינות.

ואלו השתי מדינות הם רחוקים זה מזה אלף
פרסאות. ובאלו שתי המדינות, כשמגיע הלילה אין
יכולין לישן. כי כשנעשה לילה אזי מתחילים הכל
להיות מיללים בקול יללה, אנשים ונשים וטף. אם
היה מנח שם אבן, היה נמות. כי בלילה הם שומעים
קול יללה מאד, ומחמת זה כלם מיללים אנשים
ונשים וכו'. (וכן מתנהג בשתי המדינות) כי במדינה זו

שומעים הקול יללה, ומיללים הכל כנ"ל.

וכן במדינה אחרת גם-כן פן. ושתי המדינות הם
רחוקים זה מזה אלף פרסאות. ועל פן אם אתם
חכמים כלי-כף בנגינה, אראה אם תוכלו להושיע את
אותן שתי המדינות, או שתוכלו לכונן לעשות את
קולם. (היגו שהם יכוננו להוציא קול מכונן כמו קול היללה
הנשמע שם)

ואמרו לו: (היגו החכמים הנ"ל אמרו לזה שצוארו עקם)
התוליך אותנו לשם? ואמר: הן, אני מוליך אתכם
לשם. ונתעוררו כלם לילך לשם. והלכו

ובאו לשם. (היגו לאחת משתי המדינות הנ"ל) כשבאו
לשם, כשהגיע הלילה, היה כנ"ל שהיו כלם מיללים
מאד כנ"ל. וגם החכמים הנ"ל גם-כן היו מיללים.
(וממילא ראו בודאי שאינם יכולים להושיע את אותן
המדינות).

כשגמרו השמחה של אותו היום ולנו אחרי-כן, בבקר
חזרו הזוג כנ"ל והיו מתגעגעים וכו' אחרי הבעטליר
שהיה צוארו עקם. בתוך כך והנה הוא בא, ואמר הנני
וכו'.

בתחלה ברכתי אתכם שתהיו כמוני, עתה אני נותן
לכם במתנה להרשה שתהיו כמוני. ואתם סוברים
שיש לי צואר עקם? אין צוארי עקם כלל. אדרבא,
יש לי צואר שוה מאד, צואר יפה מאד.

רק שיש הבלי עולם. ואני איני רוצה להוציא שום
הבל ורוח (שקורין דוף) בהבלי עולם. (ומחמת זה נדמה
שצוארו עקם, כי הוא מעקם צוארו מהבלי עולם ואינו רוצה
להוציא שום הבל ורוח בהבלי עולם)

אבל באמת יש לי צואר יפה מאד, צואר נפלא מאד.
כי יש לי קול נפלא מאד. וכל מיני הקולות שבועולם,
שהם קול בלא דבור, כלם אני יכול להוציאם בקולי.
כי יש לי צואר וקול נפלא מאד. ויש לי הסכמה על
זה מאותה המדינה.

כי יש מדינה שהם בקיאים מאד בחכמת הנגינה
(שקורין מאזיקא). וכלם עוסקים שם בחכמה זו, ואפלו
בנים קטנים. ואין שם קטן שלא יכול לנגן על איזה
כלי שיר. והקטן שבאותו המדינה, הוא חכם גדול
במדינה אחרת באותו החכמה של נגינה. והחכמים
והמלך שבאותו המדינה והקאפעלייש הם חכמים
מפלגים מאד מאד באותו החכמה.

פעם אחת ישבו החכמים של אותו המדינה. והיה כל
אחד מתפאר בנגינה שלו: זה היה מתפאר שהוא
יודע לנגן על כלי שיר פלוני, וזה התפאר שיודע לנגן
על כלי שיר פלוני, וזה התפאר בכלי שיר פלוני. וזה
היה מתפאר שיודע לנגן על כלי שיר. וזה
התפאר שיודע לנגן על כל כלי שיר, וזה התפאר
שיכול לעשות בקולו כמו כלי שיר פלוני, וזה

ואמר להם: (היננו זה שצנארו עקם אמר אל החכמים הנ"ל) על כל פנים, תאמרו לי מהיכן בא זאת שנשמע קול יללה הנ"ל כנ"ל? אמרו לו: ואתה יודע? השיב: אני יודע בודאי.

כי יש שני צפירים, אחד זכר ואחת נקבה, והם רק זוג אחד בעולם. ונאבדה הנקבה. והוא הולך ומחפש אותה, והיא מחפשת אותו. והיו מחפשים הרבה זה את זה עד שנתעו, וראו שאינם יכולים למצא אחד את חברו. ונשארו עומדים, ועשו להם קנים. זה הצפור עשה לו קן סמוך למדינה אחת משתי המדינות הנ"ל. ולא סמוך ממש, רק שבערך קול הצפור הוא סמוך, פי יכולים לשמע הקול של הצפור באותו המדינה ממקום שעמד שם. ועשה לו קן. וכן היא עשתה לה גם כן קן סמוך למדינה השנייה (היננו גם כן כנ"ל שהוא סמוך מחמת שיכולים לשמע שם הקול כנ"ל).

וכשמגיע היללה, אזי אלו הזוג צפירים מתחילים כל אחד ואחת לילל בקול יללה גדולה מאד, כי כל אחד מילל על זוגו כנ"ל. וזהו הקול יללה שנשמע באלו שתי המדינות. (אשר מחמת אותו הקול יללה כלם מיללים מאד ואינם יכולים לישן) אך לא רצו להאמין זאת.

ואמרו לו: התוליה אותנו לשם? ואמר הן. (אני יכול להוליה אתכם לשם) אך אין אתם יכולים לבוא לשם. כי כשתתקרבו לשם, לא תוכלו לסבל את קול היללה. מאחר שגם כאן אין אתם יכולים לסבל, ואתם מכרחים גם כן לילל כנ"ל, כשתגיעו לשם לא תוכלו לסבל כלל.

וביום (אי אפשר לבוא לשם כי ביום) אי אפשר לסבל השמחה שיש שם. פי ביום מתקבצים שם צפירים אצל כל אחד ואחת מהזוג הנ"ל, והם מנחמים ומשמחים את כל אחד ואחת מהזוג הנ"ל בשמחות גדולות מאד מאד, ואומרים להם דברי תנחומין, שעדין אפשר שתמצאו זה את זה עד שביום אי אפשר לסבל את גדל השמחה שיש שם.

וקול הצפירים שמשמחים אותם אינו נשמע למרחוק, רק כשמגיעים לשם. אבל קול הזוג הנ"ל שמיללים בלילה, הוא נשמע למרחוק. ואי אפשר לבוא לשם מחמת זה כנ"ל.

אמרו לו: (היננו החכמים הנ"ל אמרו לזה שצנארו עקום) ואתה יכול לתקן זאת? השיב: אני יכול לתקן, פי אני יכול לעשות ולכונן כל הקולות שבעולם. (היננו שכל מיני קולות שבעולם הוא יכול להוציאם בקולו, ולכונן ממש כמו איזה קול שיהיה)

גם אני יכול להשליך קולות. היננו, פי אני יכול להשליך קול, שבכאן, במקום שאני מוציא הקול, לא יהיה נשמע הקול כלל. רק ברחוק יהיה נשמע שם הקול. ועל כן אני יכול להשליך את הקול של הצפורה, שיגיע סמוך למקום הצפור. וכן להשליך קול הצפור, שיגיע סמוך למקום הצפורה. ולהמשיכם יחד על ידי יזה. (ועל ידי יזה יתקן כל הנ"ל).

אך מי יאמין זאת? והוליה אותם לתוך איזה יער. ושמעו כמו אחד שפוחת את הדלת, וחוזר וסוגרו ונועלו בבריח (שקורין קלאמקא), ונשמע קול ההפאה של (הקלאמקא) ומורה בקני שרפה (שקורין ביקס), ושולח את הכלב לחטף (את הדבר שהיה מורה). והכלב היה מתחבט וגורר את עצמו בתוך השלג (בלשון אשכנז גיגראזניט אין שנייא).

וכל זה שמעו אלו החכמים והסתפלו, ולא ראו דבר. גם לא שמעו ממנו (היננו מן זה שצנארו עקם) שום קול כלל. (רק שזה שצנארו עקם היה משליך קולות פאלו, ועל פן שמעו אלו הקולות. וממילא ראו שהוא יכול לעשות כל הקולות ולכוננם ממש. וגם להשליך קולות. ועל פן יוכל לתקן את כל הנ"ל, ולא ספר יותר בזה הענין ומוכן שדלג בכאן).

נמצא, שיש לי הסכמה מאותו המדינה שקולי נפלא מאד. ואני יכול לעשות כל מיני קולות שבעולם כנ"ל. ועתה אני נותן לכם זאת במתנה גמורה לדרשה שתהיו כמוני. ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאד.

שם _____
 טלפון _____
 עיר _____

דעם רבינ'ס מעשיות

מבחן בספורי מעשיות מעשה י"ג (5) - מהשבעה בעטלירס

- כולם מיללים אנשים נשים וטף
- י. מה קרה לחכמים כששמעו קול היללה של המדינה?
 אמרו שיש להם עצה איך להושיע אותם
 היו מיללים גם כן
 שתי התשובות נכונות
- יא. מה אמר הבעטלער מהיכן מגיע קול היללה?
 משני ציפורים שנאבדו ועומדים סמוכים לשתי המדינות ובלילה הם מיללים
 מארי השואג
 מאנשים שמיללים
- יב. למה החכמים לא יכולים להגיע סמוך לציפור?
 כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 כי זה דרך מסוכנת מאוד
 כי הם לא יוכלו לסבול את קול היללה
- יג. וביום למה לא יכולים להגיע לשם?
 כי בסמוך להם שומעין הקול היללה גם ביום
 כי הבעטלער לא יכול להוליך אותם לשם
 כי אי אפשר לסבול שם את גודל השמחה שיש שם ביום
- יד. עד איזה מרחק שומעים את קול הציפורים שמנחמים ומשמחים אותם?
 שומעים רחוק כמו קול היללה בלילה
 שומעים רחוק יותר מקול היללה בלילה
 שומעים רק כשמגיעים לשם
- טו. להיכן הוליך הבעטלער את החכמים?
 לאיזה יער
 לביתו
 לפרדס נפלא
- טז. מאיזה דברים שמעו שם קול?
 מתוף, וכינור, דלת, וכלב.
 מדלת-וקלאמקע, וביקס (קני שריפה), וכלב
 מתוף, וכינור, דלת-וקלאמקע
- יז. סאלט זכות: מה אתה סואא מהסיפור Se הבעטלער הרביעי?
 שראוי מנחם ארעס התקוה שימאכאזיפה את זה
 זכות הבעטלער שיכזש הושיע את שתי המדינות

- א. סאלט זכות: באיפה יום סיפר רבינו את האעשה Se הבעטלער שצוערו עקום?
 ביום שב"ק כ"ה אדר תק"ע
 ביום שב"ק ג' ניסן תק"ע
 ביום שלשישי ניסן תק"ע
- ב. איזה מין צוואר היה לבעטלער הרביעי?
 צוואר עקום
 צוואר יפה מאוד
 צוואר שוה ויפה מאוד
- ג. איזה קול היה לבעטלער שצווארו עקום?
 קול צרוד
 קול נמוך
 קול נפלא מאוד
- ד. ממי יש לו הסכמה על זה?
 מהמדינה של חיים טובים
 מהאיש חסד האמת
 מהמדינה שהם בקיאים מאוד בחכמת הנגינה
- ה. כמה חכמים מנה רבינו שהתפארו בו?
 שלש
 שבעה
 עשרה
- ו. איזה קולות מפרט רבינו בהתפארותם?
 תוף וכינור
 תוף וחליל
 תוף וקול שמורין בקנה שריפה
- ז. למה אמר הבעטלער שקולו טוב יותר מהקולות שלהם?
 כי הקול שלהם נמוך מאוד
 כי קולם צרוד
 כי הם לא יכולים להושיע את אותן שתי המדינות
- ח. מה המרחק בין שתי המדינות שצריך להושיע אותם?
 חמש מאות פרסאות
 אלף פרסאות
 אלפיים אמה כתחום שבת
- ט. מה נעשה באותן שתי המדינות בלילה?
 הזקנים מיללים שם
 הנשים והטף מיללים שם

ונעשה שם שמחה גדולה וחדוה רבה מאוד - בהצלחה

ספורי מעשיות שסיפר רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך